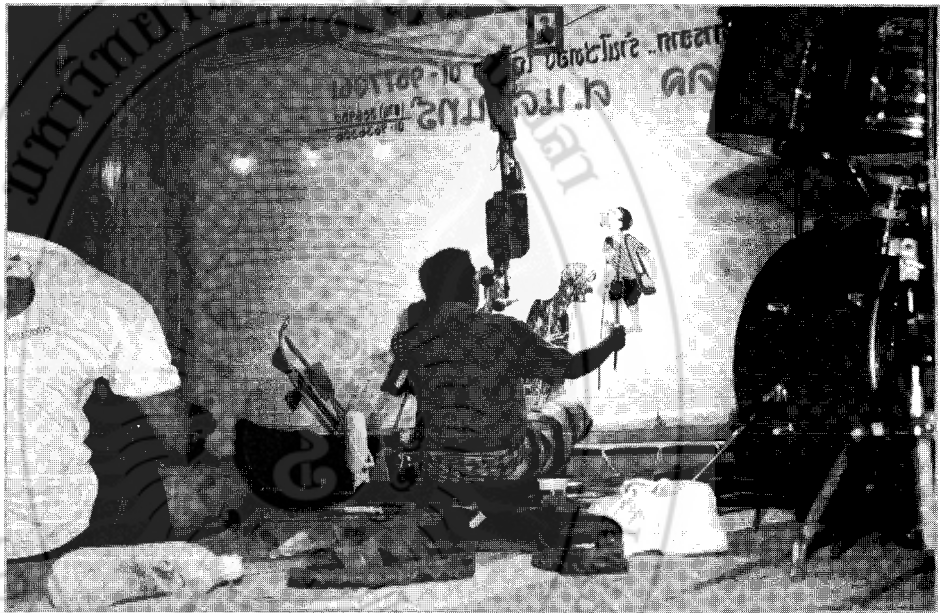

พระมหากษัตริย์คุณ ต่อหนังตะลุง

เกษม ขนานแก้ว*

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับหนังตะลุง จากการสัมภาษณ์หนังสุชาติ ทรัพย์สิน และจากการสัมภาษณ์หนังจิ้น อรุณี พบว่าพระราชวงศ์ใน ราชวงศ์จักรีโดยเฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระมหากษัตริย์คุณ ต่อนายหนังตะลุงและศิลปะการแสดงหนังตะลุง เป็นที่ประจักษ์ชัด หลายกรณี ดังต่อไปนี้

1) กรณีหนังขับ กล่อมเกลี้ยง หนังขับ กล่อมเกลี้ยง หรือหนังขับ บ้านดี หลวง จังหวัดสงขลา เป็นนายหนังตะลุงที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของภาคใต้ เมื่อ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ อุปราชมณฑลปักษ์ใต้ ในขณะนั้นต้อนรับทูตฝรั่งที่ตำหนักเขาน้อย จังหวัดสงขลา ได้รับสั่งให้หนังขับ กล่อม เกลี้ยง ไปแสดงหนังตะลุงในงานนั้น หนังขับ กล่อมเกลี้ยง สามารถแสดงหนังตะลุง

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ได้เป็นอย่างดีเป็นที่โปรดปราน จึงโปรดแต่งตั้งหนังขับ กล่อมเกลี้ยงให้เป็น “หนังตะลุงหลวง” และขอพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้เป็น “ขุนลอยฟ้าไพมมหน” ซึ่งนับเป็นมหากุณาริคุณเป็นอย่างยิ่งต่อนายหนังตะลุงและศิลปะการแสดงหนังตะลุงเป็นครั้งแรก

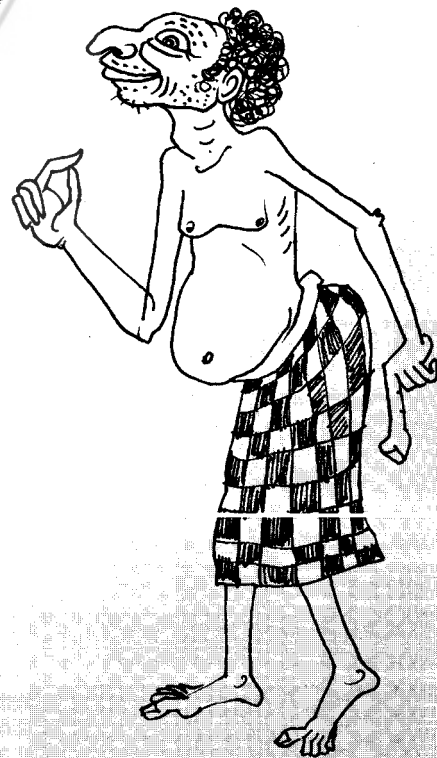
2) **กรณีหนังกัน ทองหล่อ** หนังกัน ทองหล่อ หรือหนังกัน บ้านน้ำกระจาย จังหวัดสงขลา เป็นนายหนังตะลุงที่มีชื่อเสียงยิ่งอีกคนหนึ่งของภาคใต้ ได้รับการยกย่องจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติว่าเป็นบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมการแสดง (หนังตะลุง) ประจำปีพุทธศักราช 2529 และเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (หนังตะลุง) ประจำปีพุทธศักราช 2529 เป็นนายหนังชั้นยอด มีลูกศิษย์มากมายทั่วภาคใต้ หนังกัน ทองหล่อ ได้รับพระมหากุณาริคุณ หลายครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2502 เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จเยี่ยมเยียนราษฎรจังหวัดสงขลา วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2502 ทรงประทับพักแรม ณ ตำนกเขาน้อย จังหวัดสงขลา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯให้หนังกัน ทองหล่อ แสดงหนังตะลุงถวาย โดยใช้เวลาแสดง 30 นาที หนังกัน ทองหล่อ ได้แสดงโดยการออกรูปฤๅษี พระอิศวรต่อมาออกรูปปราชญ์หน้าบทและขับบทประกอบว่า “เสียงไชโยให้ร้องก้องนิเวศน์ ด้วยปวงราษฎรรับเสด็จภูมิพลอดุลยเดช ด้วยใจเจตน์จงรักและภักดี พร้อมบรมสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ได้ประพาสสงขลาบุญราศี ฯลฯ ขอให้สำเร็จกิจพระประสงค์จงเจริญ” แล้วแสดงเรื่องพระอภัยมณี ตั้งแต่ต้นไปจนถึงทำวสุทัศน์กริ้วพระอภัยมณีกับศรีสุวรรณที่ไปเรียนวิชาเป่าปี่ กระบี่บองจึงขับ 2 พระองค์ออกจากเมือง

ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2505 เมื่อครั้งสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเสด็จประพาสจังหวัดสงขลา ทรงประทับแรมบนเรือรบหลวงประทีปจันทร์ หน้าศาลากลางจังหวัดสงขลา ทรงโปรดเกล้าฯให้หนังกัน ทองหล่อ ไปแสดงหนังตะลุงถวายบนเรือที่ประทับ ทรงชื่นชมมาก เมื่อจบการแสดงทรงเสด็จไปที่หลังโรงหนังตะลุง ทรงส่งพระหัตถ์จับมือหนังกัน ทองหล่อ และได้พระราชทานของที่ระลึก คือพระพุทธรูปองค์เล็ก ๆ แก่คณะหนังตะลุงทุกคน

ครั้งที่ 3 ในวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2529 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชทานโล่เชิดชูเกียรติบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม สาขาต่าง ๆ ณ หอวิชาวุฒานุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งครั้งนี้หนังกัน ทองหล่อ ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรมการแสดง (หนังตะลุง) ได้เข้ารับพระราชทานโล่เชิดชูเกียรติจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีด้วย

ครั้งที่ 4 ในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

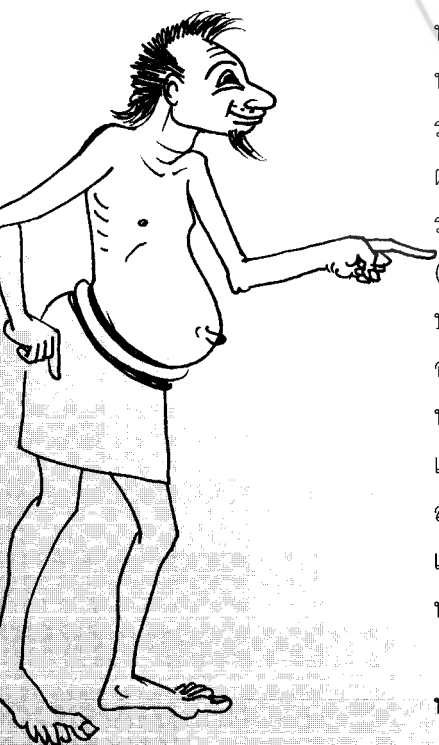
สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชทานโล่และเข็มเชิดชูเกียรติแก่ศิลปินแห่งชาติ สาขาต่าง ๆ ที่พระดำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต กรุงเทพมหานคร ครั้ง นั้นหนึ่งกัณฑ์ ทองหล่อ ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (หนังตะลุง) ได้ เข้ารับพระราชทานโล่และเข็มเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติจากสมเด็จพระเทพรัตนราช สudaฯ สยามบรมราชกุมารีด้วย

ครั้งที่ 5 ในวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จ พระราชทานปริญญาบัตรแก่นักบัณฑิตวิทยาลัยศรีนครหลวง ณ อาคารใหม่สวนอัมพร กรุงเทพมหานคร ครั้งนั้น หนึ่งกัณฑ์ ทองหล่อ ซึ่งได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต กิตติมศักดิ์ (ดนตรีและศิลปะการแสดง) จากวิทยาลัยราชครูสงขลา ได้เข้ารับ พระราชทานปริญญาดังกล่าว จากองค์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราช กุมารด้วย

3) **กรณีหนังสือชาติ ทรรศน์สิน** หนังสือชาติ ทรรศน์สิน เป็นนายหนังตะลุงที่ มีชื่อเสียงมากอีกคนหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราชและของภาคใต้ ได้รับปริญญา ศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาศิลปะการแสดงจากสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชในปี พ.ศ. 2535 เป็นผู้ที่มีความรู้แตกฉานด้านศิลปะการแสดงหนังตะลุงคนหนึ่ง หนังสือชาติ ทรรศน์สิน ได้รับพระมหากษัตริย์คุณ 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2527 ครั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร และ พระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ แปรพระราชฐานมาประทับที่ตำหนักทักษิณ ราชินีเวศน์ หนังสือชาติ ทรรศน์สิน ได้รับพระมหากษัตริย์คุณให้สาธิตการแสดงหนัง ตะลุง คือการเชิดรูปหนังตะลุงต่าง ๆ คือ รูปฤๅษี รูปพระอิศวร รูปเจ้าเมือง (พระ ราชธา) รูปนางเมือง (พระราชินี) รูปพระเอก (พระกุมาร เจ้าชาย) รูปนางเอก (พระกุมารี เจ้าหญิง) รูปยักษ์ รูปยักษ์ และซบพทต่าง ๆ เช่น บทฤๅษีสอนศิษย์ บทพระราชา บทพระราชินี บทเจ้าชาย บทยักษ์ เป็นต้น ทรงทอดพระเนตร อย่างสนพระทัย เมื่อจบการแสดง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งให้หนังสือชาติ ทรรศน์สิน เข้าเฝ้าทรงรับสั่งสอบถามหนังสือชาติ ทรรศน์สิน เรื่องหนังตะลุงหลายประการ เช่นทรงถามว่า เมื่อพระกุมารไปศึกษากับอาจารย์ อาจารย์ท่านสอนอะไร ซึ่งหนังสือ ชาติได้กราบทูลว่าสอนวิชาการและสอนธรรม ทรงรับสั่งให้หนังสือชาติ ทรรศน์สิน บันทึก เทปการซบพทต่าง ๆ ถวาย และทรงพระราชทานเข็มพระฉายาลักษณ์แก่หนังสือชาติ ทรรศน์สิน

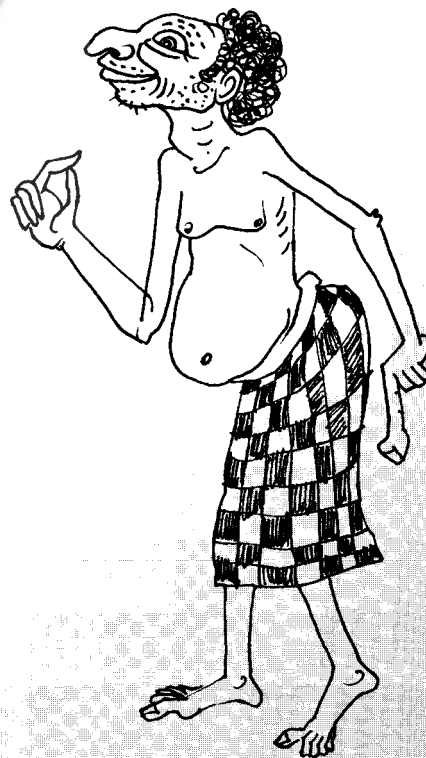
ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2528 ครั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร และ

พระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงจุฬารมณีย์ แปรพระราชฐานมาประทับที่ตำหนักทักษิณราชนิเวศน์ หนึ่งสุชาติ ทรัพย์สิน ได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้แสดงหนังตะลุงถวาย หนึ่งสุชาติ ทรัพย์สิน ได้แสดงหนังตะลุงแบบเก่าถวายคือแสดงเรื่อง “ธรรมะย่อมชนะอธรรม” ตามขนบนิยม การแสดงหนังตะลุงเริ่มตั้งแต่ออกรูปฤกษ์ ออกรูปปรายหน้าบท ออกรูปบอกเรื่อง เกี่ยวจ้อ ตั้งนามเมือง แล้วจึงแสดงเรื่องตั้งแต่ต้นตามลำดับไปจนจบ โดยใช้เวลาแสดงประมาณ 3 ชั่วโมง ทรงสนพระทัยในการแสดงหนังตะลุงของหนึ่งสุชาติ ทรัพย์สินมาก โดยเฉพาะตอนที่พระฤกษ์ถามทดสอบพระกุมารที่เรียนจบแล้วจะลากลับบ้านเมืองว่ามีความรู้จริงหรือไม่ โดยถามว่าทำไมทะเลจึงใหญ่กว่าแม่น้ำลำคลอง พระกุมารตอบว่าเพราะทะเลเป็นที่ลุ่มไม่วางตัวเยอหยิ่งจองหอง น้ำในลำคลองทุกคลองจึงไหลมาสู่ทะเล หากกลับกันถ้าทะเลสูงกว่าลำคลอง น้ำทะเลก็จะไหลสู่ลำคลองหมด ทะเลจึงไม่เป็นทะเลอีกต่อไป พระฤกษ์จึงสอนพระกุมารต่อไปว่า ผู้ที่จะปกครองคน เป็นหัวหน้าคนก็เช่นกันจะเป็นผู้ปกครองที่ดีได้ก็ต้องรู้จักคนวางตนต่ำ ไม่เยอหยิ่งจองหอง ขอพระราชกุมารจงนำความจริงนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์เถิด เป็นที่สพพระทัย เมื่อแสดงเสร็จทรงรับสั่งให้หนึ่งสุชาติ ทรัพย์สิน เข้าเฝ้าทรงสนทนาซักถามเรื่องหนังตะลุงกับหนึ่งสุชาติ ทรัพย์สิน หลายเรื่อง เช่น “โหม่งนี้เสียงเพราะมาก ไม่เคยได้ยินเสียงโหม่งอะไรที่เพราะเท่านี้ ใช้อะไรบังคับเสียง” หนึ่งสุชาติ ซึ่งไม่ทราบว่าเป็น “ซึ้ง” (มูลชันโรง) ซึ่งเป็นภาษาถิ่นใต้ นั้น ภาษาไทยมาตรฐาน (ภาษากลาง) เรียกว่าอย่างไร จึงกราบทูลพระองค์โดยใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ ว่า “ใช้ซึ้งพะยะคะ” ทรงรับสั่งถามอีกว่า “นายหนังกอายุมากแล้ว ยังแข็งแรง เสียงยังดี กินยาดีอะไรบำรุงบ้าง พระองค์จะได้เสวยบ้าง” หนึ่งสุชาติกราบทูลพระองค์ว่า “กินเหล้าพะยะคะ” พระองค์ทรงพระสรวล และรับสั่งว่า “ยาของนายหนังกจะดีจริง แต่คงไม่เหมาะกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว” และทรงดำรัสว่า “ขอบใจที่รักษาของเก่าไว้ให้ อย่าหวังวิชา ช่วยถ่ายทอด รักษา วัฒนธรรมของชาติ ช่วยรักษาชาติไว้ เพราะการรักษาวัฒนธรรม คือการรักษาชาติ” และทรงพระราชทานรางวัลแก่หนึ่งสุชาติ ทรัพย์สิน จำนวน 30,000 บาท

ครั้งที่ 3 ในปี พ.ศ. 2535 ครั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิต สถาบันราชภัฏที่อาคารใหม่สวนอัมพร กรุงเทพมหานคร ในครั้งนั้น หนึ่งสุชาติ ทรัพย์สิน ซึ่งได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (ดนตรีและศิลปะการแสดง) จากสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรจากองค์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารด้วย

4) กรณีของหนังฉิ้น อมมุตี หนังฉิ้น ออมุตี หรือหนังฉิ้น ธรรมโฆษณ์

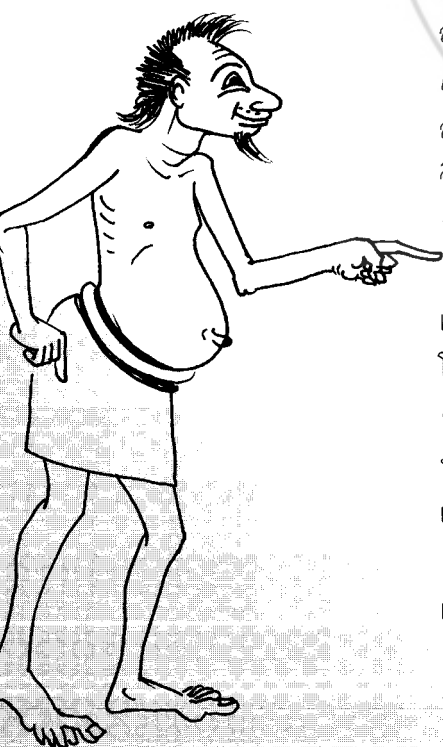
หรือหนังสือพิมพ์ เป็นนายหนังตะลุงที่มีชื่อเสียงอีกคนหนึ่งของภาคใต้ ได้รับการยกย่องจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมการแสดง (หนังตะลุง) ประจำปีพุทธศักราช 2531 และเป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (หนังตะลุง) ประจำปีพุทธศักราช 2532 เคยแสดงหนังตะลุงไม่น้อยกว่า 6000 ครั้ง และเขียนบทหนังตะลุงไว้ไม่น้อยกว่า 100 เรื่อง หนังฉิ้น อรมุติ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณหลายครั้ง ดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2517 เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณฯ แปรพระราชฐานมาประทับ ณ พระตำหนักทักษิณราชินีเวศน์ จังหวัดนราธิวาส ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำหนังฉิ้น อรมุติ แสดงหนังตะลุงถวาย หนังฉิ้น อรมุติ ได้แสดงเรื่อง “สวรรค์ประกาศิต” ซึ่งได้ดัดแปลงมาจากนวนิยายเรื่อง “ฟากฟ้าสาละวิน” ของพลตรีหลวงวิจิตรวาทการ ถวายเป็นเวลาเกือบ 3 ชั่วโมง ทรงทอดพระเนตรด้วยความสนพระทัย เมื่อแสดงเสร็จ ทรงรับสั่งให้พลตำรวจเอกวิเชียร เดชกฤษกร มารับหนังฉิ้น อรมุติไปเฝ้า ทั้งสี่พระองค์ ได้ตรัสถามเรื่องหนังตะลุงที่เพิ่งจบ อย่างเป็นกันเอง เช่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงถามว่า “นายหนังเคยแสดงเรื่องในวรรณคดีบ้างไหม” เมื่อหนังฉิ้น อรมุติ ตอบว่า “แสดงบ้าง แต่การแสดงเรื่องในวรรณคดีต้องดัดแปลงบ้าง เพราะคนจำได้มากอยู่แล้ว” ทรงรับสั่งว่า “จริงซิเราต้องปรับปรุงบ้าง” สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงถามว่า “ทำไมฤๅษีต้องเหินไปเหินมาเช่นนั้น” ซึ่งพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร ได้ตอบแทนว่า “เพราะฤๅษีท่านบรรลุฌานมีฤทธิ์เหาะเหินได้” ทรงรับสั่งอีกว่า “ทำไมเจ้าหญิงต้องตาย นางเอกต้องไม่ตายนะ” พระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าหญิงสิรินธรทรงถามว่า “ทำไมนายหนังแสดงครั้งนี้ไม่มีบทตั้งเมือง” หนังฉิ้น อรมุติ ได้ตอบว่า “เพราะมีเวลาน้อยพะยะค่ะ” ทรงรับสั่งว่า “แต่การแสดงคราวหลังควรจะต้องมีบทตั้งเมือง อย่าทิ้งเสียนะ”

หลังจากซักถามเสร็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตรัสว่าต้องไปดูที่หลังโรงด้วย แล้วทรงยื่นพระหัตถ์จูงมือหนังฉิ้น อรมุติ ซึ่งหมอบกราบอยู่ในหลุ่กขึ้น เสด็จไปหลังโรงหนังตะลุง ขณะเสด็จก็ทรงรับสั่งว่า “จะให้ชื่อเสียใหม่เพื่อเป็นสวัสดิมงคล แต่ชื่อธรรมโฆษณ์ของเขาก็ดีอยู่แล้ว” ขณะที่อยู่หลังโรงหนังตะลุงทรงรับสั่งเกี่ยวกับหนังตะลุงหลายประการ และรับสั่งแก่หนังฉิ้นว่าให้นายหนังช่วยบันทึกเทปเรื่องที่แสดงคืนนี้ส่งไปถวายพระองค์ด้วย

เมื่อหนังฉิ้น อรมุติ กลับถึงบ้านก็ได้รับแสดงเรื่อง “สวรรค์ประกาศิต” บันทึกเทปส่งไปถวายที่พระตำหนักทักษิณราชินีเวศน์

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมอบม้วนเทปเปล่ามาให้หนังฉิ้น อรมุติ

เพื่อให้หนังสือฉบับนี้ทันกับหนังสือที่ส่งไปถวาย ซึ่งหนังสือ อรมติ ได้แสดงและบันทึก เทปเรื่องหนังสือส่งไปถวาย 4 เรื่องส่งไปถวาย คือ 1) เรื่องประทุมทอง หรือสามหัวใจ 2) เรื่องน้องแก้ว 3) เรื่องแหวนประดับชีวิต 4) เรื่องดอกฟ้าละอองดิน

เวลาผ่านไปประมาณ 1 ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามแก่คณะหนังสือของหนังสือ อรมติ ใหม่ว่า “อรรถโฆษิต (คณะหนังสือ) ที่ประกาศความดี”

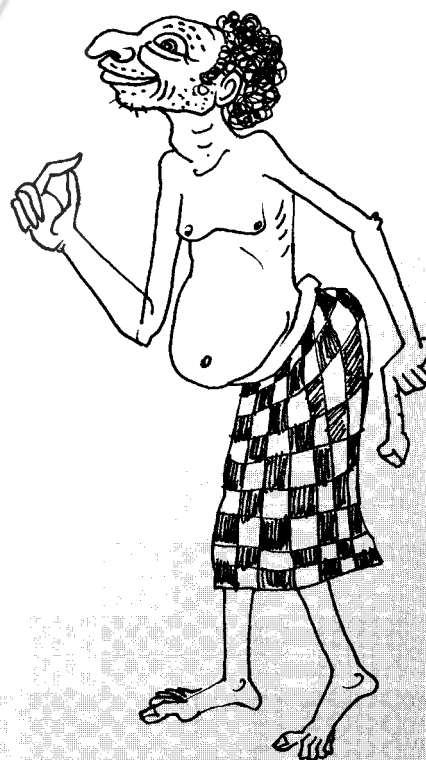
ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2531 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จมาพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้ (ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยทักษิณ) หนังสือ อรมติ ได้ไปทูลถวายเทปหนังสือเรื่องอาการพรณสวาทแก่พระองค์ท่าน หลังจากนั้นก็มีนรอรบเสด็จร่วมกับคนอื่น ๆ ที่มารอบเสด็จกันเป็นจำนวนมาก หลังจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงประทานโอวาทแก่บัณฑิตเสร็จแล้ว ทรงเสด็จเยี่ยมผู้ที่มาคอยรับเสด็จ และเสด็จไปที่หนังสือ อรมติ ทรงตรัสกับหนังสือ อรมติ “ท่านนายหนังสือก็มารอบเสด็จอยู่ด้วย” และทรงตรัสต่อว่า “ตอนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประจวบทรงเปิดเทปหนังสือของท่านนายหนังสือ ข้าราชบริพารหลายคนบ่นกันว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฟังอะไร ฟังไม่รู้เรื่องเลย” ก่อนจะเสด็จกลับพระองค์ยังตรัสถามในเรื่องอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง

ครั้งที่ 3 ในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นประธานพระราชทานโล่และเข็มเชิดชูเกียรติแก่ศิลปินแห่งชาติสาขาต่าง ๆ ที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต กรุงเทพมหานคร ในครั้งนั้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้พระราชทานโล่และเข็มเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (หนังสือ) แก่หนังสือ อรมติ

ครั้งที่ 4 ในวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2535 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินมาเปิดห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ณ อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา หนังสือ อรมติ ได้ไปรับเสด็จและได้ทูลเกล้าฯ ถวายวีดิโอเทปหนังสือเรื่องยอดกตัญญู

ครั้งที่ 5 ในวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2546 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตสถาบันราชภัฏสงขลา ณ หอประชุม สถาบันราชภัฏสงขลา ในครั้งนั้นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้พระราชทานปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาศิลปะการแสดงแก่หนังสือ อรมติ

พระมหากษัตริย์คุณที่พระราชวงศ์จักรี โดยเฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่มีต่อหนังสือและศิลปะการแสดงหนังสือดังที่กล่าวมานี้ มีข้อที่น่าสังเกต

บางประการ คือ

1) พระมหากษัตริย์คุณนี้ เป็นประวัติศาสตร์ เป็นเกียรติยศ เป็นศักดิ์ศรี เป็นความภูมิใจอย่างยิ่ง ไม่เฉพาะแต่นายหนึ่งตระกูลผู้ที่ได้รับพระมหากษัตริย์คุณเท่านั้น แต่กับนายหนึ่งตระกูลและผู้รักและสนใจหนึ่งตระกูลทุกคน นอกจากนี้ยังเป็นที่มาของคุณธรรมหลายประการ เช่น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความกตัญญูทเวที่ต่อผู้ที่มีพระคุณ การบูชาคนที่ควรบูชา เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งยืนยันความจริงที่ว่าพระมหากษัตริย์ผู้ทรงธรรมเป็นที่มาของเกียรติยศและคุณธรรมทั้งปวง

2) ความซาบซึ้งใจในพระมหากษัตริย์คุณ นอกจากจะก่อให้เกิดคุณธรรมความกตัญญูทเวที่แล้วยังเป็นแรงบันดาลใจก่อให้เกิดบทประพันธ์ เกิดวรรณคดีที่ไพเราะงดงามขึ้นได้หลายบท เป็นที่ประจักษ์ ดังเช่นบทเกี่ยวกับของหนังฉิ่น อรมุติ บทนี้

ผมบริการท่านอยู่คู่สังคัม

หากไม่ซังฟังให้ชัด**อรรถโฆษิต**

ข้อเพี้ยนผิดคิดว่าธรรมดาคน

แม้องค์พระสุริยาเจ้าแห่งจักรราศี

เราไถนาตาระวังก็ยังแวง

ภูมิลำเนาเราก็นินเป็นเทินทุ่ง

มาสนศิลป์ินศาสตร์ขาดปัญญา

เมื่อยามว่างสร้างภาพพจน์ผู้กบตหนึ่ง

ฝึกฝนฝากรากฐานการประพันธ์

สิ่งร้นรมย์ลอกเลียนแบบแอบเขาวนปราชญ์

ความฝันเห็นเป็นจริงสิ่งเหนือปา

ใช้ชาติเสียแต่เป็นเชื้อศิลป์ินศาสตร์

ชาวเมืองได้ฝ่ายท่าสงขลาเรา

คราวขุนลอยฟ้า้นองค์พระมหาอุราช

ให้ปรากฏยศคุณทรงจุนเจิม

ผมเป็นศิษย์ติดตามยามศึกษา

เพราะนิสัยจิตมาสนกลการกลอน

จนกระหม่อมจอมกระษัตริย์ขัตติยชาติ

ทรงพระกรุณาโปรดปรานพระราชทานนาม

ทราบซึ่งใจในพระมหากษัตริย์คุณ

ขอพระองค์จงเจริญอยู่นั้นนาน

น้อมชีวิตอุทิศถวายได้พระบาท

จงสุขเกษมเปรมปรีดีจักรีวงศ์

“ขอขอบคุณท่านที่นึ่งคุณหนึ่งผม

ปลุกนิยมฝากไว้ฝังใจชน

ฝากข้อคิดอันควรค่าศึกษาสน

ถึงเลอลันเลิศปราชญ์ยังพลาดพลวง

ก็ยังมีเมฆพินาศมาบังแสง

อันหลักแหล่งหนึ่งตระกูลก็ทุ่งนา

เที่ยวลากจูงวัวควายไร้ศึกษา

เลือดชวานาไกลจากศรีจักรีวรรณ

ความรักฝังจิตใจเฝ้าไผ่ฝั้น

เอาความฝันเป็นแนวทางสร้างลีลา

เรียนบทบาทบรรพชนค้นคว้าหา

เป็นนักธุรกิจบันเทิงในเชิงเขาวน

เรียนบทบาทไปตามแนวเทือกแถวเถา

ภูมิลำเนามีหนึ่งมาดั้งเดิม

กรมพระญาติจักรีวงศ์โปรดส่งเสริม

ดีกว่าเดิมเด่นกว่าหนึ่งครั้งเก่าก่อน

ขุนลอยฟ้าครุหนึ่งได้สั่งสอน

อดตานอนตังหน้าพยายาม

มหाराชเลิศรินรินทร์แผ่นดินสยาม

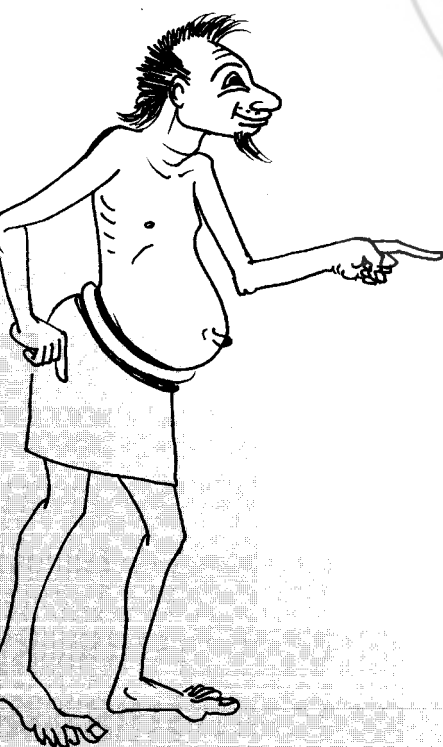
เหมือนหนึ่งน้ำทิพย์เทพเทวประทาน

ทั้งอบอุ้นด้วยพระบารมีปาฏิหาริย์

สถิตสถานถิ่นไทยคู่ไตรรงค์

ขัตติยราชจอมจักรศักดิ์สูงส่ง

พระมหากษัตริย์องค์ทรงพระเจริญ”

ตราบโดที่ยังมีหนังตะลุง มีการแสดงหนังตะลุงอยู่ตราบนั้นพระมหากษัตริย์คุณ ที่มีต่อหนังตะลุง โดยเฉพาะพระมหากษัตริย์คุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังที่กล่าวมานี้จะยังคงอยู่คู่หนังตะลุง เป็นที่เล่าขานด้วยความภาคภูมิใจ อย่างไม่มี ที่สิ้นสุด

ในวาระที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้ทรงมีพระมหากษัตริย์คุณอัน ประเสริฐต่อมายหนังตะลุง ทรงครองราชย์สมบัติครบ 60 ปี ในปี พ.ศ. 2549 นี้ ข้าพระพุทธเจ้าผู้เขียนและมายหนังตะลุงทุกคน ซึ่งสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณ เป็นอย่างยิ่ง ขอน้อมเกล้าถวายพระพรชัยแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอ พระองค์จงทรงพระเจริญ เป็นจักรแก้วคุ้มเกล้าแก่นายหนังตะลุง ชาวบ้านภาค ใต้และชาวไทยทุกคน ตลอดกาลนาน ♣

